

sele surmani paljo head, et ta sedda kord
ilmasüta raskeste olli hääbistand.

Kohtomehhe laul.

1. **Wifil:** Kes Jummalat ni lasseb tehha ic.

Rui kohtomoistjaks sind on seätud,
Siis olle õige selle sees,
Sest sinno hooleks on jo jätkud:
Et wallised, kui õige mees.
Oh ärra seisa rikka poolt,
Waid waeste eest ka fanna hoolt.

2. **Kes** kaebab, kula ükskord sedda
Ja kakskord kula teise süüd;
Kas kaebajal on ni suur hääda,
Siis õiget otsust anna nüüd.
Kui sedda teed siin ilma peäl,
Siis taewas sul suur ossa seål.

3. **Oh** passu! sest sa olled rummal!
Et ahnus sind ei petta teål!

Sind nuhtselb muido warsi Jummal,
Kui lodad üksnes rahha peäl.
Et sa ei sa kui Pilatus, —
Kell' hääda satis ähwardus!

4. **Ka** temma olli kohtomoistja
Ja teggi paljo karvalust:
Et Jesus, se suur hingepästja
Ei leidnud ta sees armastust;
Ta kartes ütles sedda seål:
„Noõ! poge tedda risti peäl!”

5. **Sest** mõtle sa siis ikka nenda,
Kui kohhut moistma lähhääd sa:
„Ma tahhan ikka õigust nouda,
Et se eest ükskord kostan ka.
Kes õige, se nüüd õigust saab,
Kell' su, se kohto alla jäab.”

Moistatusse kaupleminne.

Saksamaalt käib üks suur jõggi läbbi, mis
Rein jõeks nimmetakse, kelle peäl laewadfi